

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 8C/20/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7713202350
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 07. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jarmila Dušáková
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2021:7713202350.15

Uznesenie

Okresný súd Rožňava, v spore žalobkyne Slovenská republika, v mene ktorej koná F. S. V. A. Z. v O., so sídlom v O., Z.. Y. XX, IČO: XX XXX XXX, zastúpenej PUCHALLA, SLÁVIK & partners s.r.o., so sídlom v Košiciach, Kmeťova 24, IČO: 36 860 930, proti žalovanému Z. O., narodený XX.XX.XXXX, bytom v O., T. XXXX/X, zastúpenému JUDr. Jurajom Kusom, advokátom, so sídlom v Michalovciach, Osloboditeľov 10, o zaplatenie 28.738,87 € s príslušenstvom, o sťažnosti žalobkyne proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka o výške náhrady trov konania, takto

rozhodol:

I. Súd sťažnosť žalobkyne proti uzneseniu tunajšieho súdu sp. zn. 8C/20/2014-1058 zo dňa 02.06.2021 **z a m i e t a**.

II. Súd náhradu trov sťažnostného konania žalovanému **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Predmetom konania bola žaloba o zaplatenie sumy 28.738,87 Eur z titulu bezdôvodného obohatenia.

2. Uznesením Okresný súd Rožňava, sp. zn. 8C/20/2014 - 1058 zo dňa 02.06.2021 zaviazal žalobkyňu zaplatiť žalovanému náhradu trov konania vo výške 10.761,03 Eur do 15 dní od doručenia predmetného uznesenia, na účet právneho zástupcu žalovaného.

3. Proti uzneseniu Okresného súdu Rožňava, sp. zn. 8C/20/2014 - 1058 zo dňa 02.06.2021 vydanému vyšším súdnym úradníkom podala žalobkyňa v zákonnej lehote sťažnosť prostredníctvom svojho právneho zástupcu.

4. V odôvodnení sťažnosti žalobkyňa namietala odôvodnenosť a účelnosť výdavkov na právne služby, konkrétne za písomné podanie na súd zo dňa 03.03.2020, nakoľko v predmetnom podaní žalovaný len zhrnul závery Najvyššieho súdu SR obsiahnuté v uznesení sp. zn. 4Cdo/145/2019 zo dňa 29.01.2020, pričom neuviedol žiadne nové skutočnosti vo veci samej. S prihliadnutím na uvedené nie je možné považovať tento úkon za úkon majúci znaky úkonu právnej služby, pretože sa netýka veci samej a s ním súvisiaci súdom priznaný režijný paušál. Ďalej žalobkyňa namietala odôvodnenosť a účelnosť výdavkov na právne služby za písomné podanie na súd zo dňa 26.09.2018, kde žalovaný len zopakoval svoje tvrdenia, ktoré uvádzal v priebehu konania pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom. Taktiež nie je možné za tento úkon priznať žalovanému tarifnú odmenu s režijným paušálom. Záverom navrhla napadnuté uznesenie zrušiť postupom podľa § 250 ods. 2 CSP a vec vrátiť vyššiemu súdnemu úradníkovi, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol o nej.

5. Žalovaný vo svojom vyjadrení k sťažnosti žalobkyne uviedol, že pri úkone právnej služby zo dňa 03.03.2020 si sama žalobkyňa zapríčinila tento úkon právnej služby, pretože týmto podaním žalovaný doručil súdu uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/145/2019 zo dňa 29.01.2020, ktorým súd rozhodol v obdobnej veci, kde bol žalovaným O.. M. G.. V tomto uznesení

najvyšší súd vyslovil právne názory, ktoré boli záväzné aj v tomto konaní, kde je žalovaný Z. O.. K právnomu úkonu zo dňa 26.09.2018 označené ako vyjadrenie k vyjadreniu žalobcu zo dňa 13.08.2018 je zrejmé, že právnomu zástupcovi žalovaného bolo dňa 24.09.2018 doručené z najvyššieho súdu vyjadrenie žalobcu zo dňa 13.08.2018.

6. Podľa § 239 ods. 1 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

7. Podľa § 243 CSP, v sťažnosti sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému uzneseniu smeruje, v čom sa postup alebo uznesenie súdu považuje za nesprávne a čoho sa sťažovateľ domáha.

8. Podľa § 244 CSP, rozsah, v akom sa uznesenie napáda, môže sťažovateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie sťažnosti.

9. Podľa § 248 CSP, o sťažnosti rozhodne súd prvej inštancie.

10. Podľa § 249 CSP, súd prvej inštancie rozhodne o sťažnosti uznesením spravidla bez nariadenia pojednávania.

11. Podľa § 250 ods. 1, 2 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne. Ak je sťažnosť dôvodná, súd napadnuté uznesenie zruší alebo zmení; v prípade zrušenia uznesenia je súdny úradník viazaný právnym názorom súdu.

12. Na základe podanej sťažnosti zo strany žalobkyne zákonná sudkyňa preskúmala napadnuté uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP v rozsahu, v akom uznesenie bolo napadnuté a z dôvodov uvedených žalobkyňou. Sudkyňa sa v celom rozsahu stotožnila so závermi vyššieho súdneho úradníka, a keďže nezistila v napadnutom uznesení vyššieho súdneho úradníka žiadne pochybenia, ktoré by mohli mať za následok jeho zrušenie, resp. zmenu, sťažnosť žalobkyne ako nedôvodnú zamietla.

13. Z obsahu spisu jednoznačne vyplýva, že predmetom konania bola žaloba na vydanie bezdôvodného obohatenia. Zákonná sudkyňa má za to, že vyšší súdny úradník správne postupoval pri určení základnej tarifnej odmeny, podľa ustanovenia § 9 ods. 1 vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len "vyhláška"), ktorá v tomto prípade predstavuje sumu 543,76 Eur.

14. Sudkyňa sa oboznámila s obsahom písomného podania žalobkyne zo dňa 22.06.2021, doručené súdu dňa 24.06.2021.

15. V zmysle § 13a ods. 1 písm. c) Vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. za úkon právnej služby sa považuje písomné podanie na súd alebo iný orgán, alebo protistrane týkajúce sa veci samej.

17. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, ako aj z obsahu písomného podania zo dňa 22.06.2021 sudkyňa konštatuje, že vyšší súdny úradník pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania ohľadom písomného podania zo dňa 03.03.2020 rozhodol správne, keďže má za to, že týmto podaním žalovaný doručil súdu verejnú listinu, ktorá bola podkladom pre rozhodnutie vo veci samej. Išlo o uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 4Cdo/145/2019 zo dňa 29.01.2020, ktorým súd rozhodol v obdobnej veci, kde bol žalovaný O.. M. G.. Žalobca podal obdobné žaloby voči ďalším siedmym žalovaným, vrátane Z. O.. Išlo o spoločné nehnuteľnosti, ktoré boli neskôr rozdelené medzi týchto siedmich žalovaných. Najvyšší súd dovolanie žalobcu zamietol a vyslovil právny názor, že všetci žalovaní boli dobromyseľní a konali v dobrej viere, teda aj žalovaný Z. O.. Zákonná sudkyňa má za to, že ide o právny názor, ktorý bol záväzný aj v tomto konaní pre rozhodnutie vo veci samej. Taktiež sa stotožnila s právnym názorom vyššieho súdneho úradníka pri rozhodovaní o výške náhrady trov konania ohľadom písomného podania zo dňa 26.09.2019, ktoré bolo označené ako vyjadrenie žalovaného k vyjadreniu žalobcu zo dňa 13.08.2018. Zákonná sudkyňa má za to, že žalovaný v tomto úkone podrobne poukázal na argumentáciu žalobcu, ktorá je rozpísaná v 5 bodoch. Predmetné písomné podanie obsahuje aj nové skutočnosti, ktorými vyvracal žalovaný argumentáciu žalobkyne, ktorá je podrobne rozpísaná v 5 bodoch.

18. Z vyššie spomínaných dôvodov zákonná sudkyňa sťažnosť žalobkyne podanú proti uzneseniu vydanému vyšším súdnym úradníkom v zmysle ustanovenia § 262 ods. 2 CSP sp. zn. 8C/20/2014-1058 zo dňa 02.06.2021 zamietla, nakoľko uznesenie vydané vyšším súdnym úradníkom považuje za správne.

19. V súlade s princípom hospodárnosti konania uvedeného v článku 17 základných zásad CSP, s účelom konania súdu o sťažnosti a vychádzajúc z analogického použitia postupu podľa článku 4 ods. 2 základných zásad CSP, sudca v rozhodnutí o sťažnosti proti uzneseniu vyššieho súdneho úradníka, podľa § 262 ods. 2 CSP rozhodne v tomto rozhodnutí zároveň o nároku na náhradu a o výške trov konania o sťažnosti.

20. V zmysle § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

21. V zmysle § 255 ods. 2 CSP, ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

22. V zmysle § 257 CSP výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

23. O trovách sťažnostného konania súd rozhodol v zmysle § 257 CSP, v zmysle ktorého ustanovenia výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

24. Sťažnosť je prostriedkom procesnej obrany, ktorú súd doručuje druhej procesnej strane na vyjadrenie v záujme zabezpečenia rovnosti strán v konaní (čl. 6 CSP) a určí lehotu na podanie vyjadrenia (čl. 10 CSP). Právny zástupca žalovaného doručil súdu vyjadrenie k sťažnosti.

25. Súd pri rozhodovaní o trovách sťažnostného konania skúmal, či sú dôvody na rozhodnutie o náhrade trov sťažnostného konania podľa § 257 CSP.

26. Sťažnosť nie je opravným prostriedkom, ale je prostriedkom procesnej obrany a je koncipovaná ako prostriedok nápravy nesprávností uvedených v rozhodnutí o náhrade trov konania vydanom vyšším súdnym úradníkom. V danom prípade sťažnosť síce nebola dôvodná, avšak vychádzajúc z povahy a účelu tohto prostriedku procesnej obrany súd vidí dôvody hodné osobitného zreteľa pre rozhodnutie o náhrade trov sťažnostného konania v zmysle § 257 CSP.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.